

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต1การนำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนซึ่งมี 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่1 ขั้นศึกษาปัญหาการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต1

ขั้นตอนที่2 ขั้นศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต1

ขั้นตอนที่ 1ขั้นศึกษาปัญหาการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1ประชากรที่ใช้ในขั้นศึกษาปัญหาการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต1คือ

ผู้บริหารและครูแนะแนวโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ซึ่งเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 192 คน และครูแนะแนว จำนวน 192 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 384 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่ายตามสูตรการคำนวณของทาโรยามาเน่ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % (กาญจนา รุ่งราตรี, 2542, หน้า 45) เป็นผู้บริหารโรงเรียน 162 คน และครูแนะแนว 162 คนรวมทั้งสิ้น 324 คน

2.เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับสอบถามระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครูแนะแนวที่มีต่อปัญหาการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต1 โดยมีกระบวนการบริหารงานแนะแนว 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การเตรียมการและการวางแผนการดำเนินงาน(Plan) 2)การปฏิบัติตามแผน(Do) 3)การกำกับติดตาม

ประเมินผลและรายงาน(Check) 4)การปรับปรุงและพัฒนา(Act) แบ่งตามเนื้อหาของงานแนะแนว 5 ด้าน คืองานบริการรวบรวมข้อมูลผู้เรียน ด้านบริการสารสนเทศ ด้านบริการให้คำปรึกษา ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล และด้านบริการติดตามผล โดยให้ผู้บริหาร โรงเรียนและครูแนะแนว พิจารณาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานแนะแนวว่ามีปัญหาในการปฏิบัติมากน้อยเพียงใด ซึ่งได้กำหนดระดับความคิดเห็นเป็นน้ำหนักคะแนนตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) (นภกรณจันทร์ศัพท์ และคณะ, 2550, หน้า156) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึงมีปัญหามากที่สุดหรือร้อยละ	81-100
ระดับ 4 หมายถึงมีปัญหา	หรือร้อยละ 61-80
ระดับ 3 หมายถึงมีปัญหาปานกลาง	หรือร้อยละ 41-60
ระดับ 2 หมายถึงมีปัญหาน้อย	หรือร้อยละ 21-40
ระดับ 1 หมายถึงมีปัญหาน้อยที่สุด	หรือร้อยละ 1-20

3.การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามจากแนวคิดทฤษฎีเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของหน่วยงานและนักวิชาการมาสร้างเป็นประเด็นคำถามในแบบสอบถาม โดยมีประเด็นการบริหารบริหารงานแนะแนว 4 ขั้นตอนคือ1)การเตรียมการและการวางแผนการดำเนินงาน(Plan) 2)การปฏิบัติตามแผน(Do) 3)การกำกับติดตามประเมินผลและรายงาน(Check) 4)การปรับปรุงและพัฒนา (Act)โดยยึดตามขอบข่ายงานแนะแนวทั้ง 5 ด้านได้แก่ ด้านบริการรวบรวมข้อมูลนักเรียน จำนวน 16 ข้อ ด้านบริการสารสนเทศ จำนวน 17 ข้อ ด้านบริการให้คำปรึกษา จำนวน 19 ข้อ ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล 16 ข้อ และด้านบริการติดตามผล จำนวน 14 ข้อ ซึ่งได้ปฏิบัติดังนี้

3.1นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน5 คน ที่มีคุณสมบัติดังนี้การศึกษาไม่ต่ำกว่ามหาวิทยาลัย มีผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับวิชาการศึกษาหรือการบริหารการศึกษา และมีประสบการณ์การปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 10 ปี เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยพิจารณาคำดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ซึ่งได้รับการตรวจสอบความถูกต้องความชัดเจนของภาษาและครอบคลุมเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60 – 1.00

3.2นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิร่วมกับประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อให้ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

3.3นำแบบสอบถามไปทดลองใช้(Try out)กับครูและผู้บริหารในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คนเพื่อวิเคราะห์ค่า

ความเที่ยงตรง(Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้ค่าแอลฟาสัมประสิทธิ์(Coefficient alpha) ของครอนบัก(Cronbach) จากนั้นผู้วิจัยแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์โดยได้ค่าแอลฟาสัมประสิทธิ์ที่ 0.70

3.4ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขและจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 324 คน

4.การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาถึงผู้อำนวยการ โรงเรียนและครูแนะแนว ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ดำเนินการเก็บข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียนและครูแนะแนวใน 2 ทางคือ จัดส่งทางไปรษณีย์และจัดส่งด้วยตนเองได้แบบสอบถามกลับคืนมาทั้งสิ้น 324ฉบับ คิดเป็นร้อยละ100

5. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

5.1 การจัดกระทำข้อมูล โดยนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจนับจำนวนได้324 ฉบับ

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

5.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ(%)

5.2.2การวิเคราะห์ปัญหาในการบริหารงานแนะแนว ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม Excelวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามตามความคิดเกี่ยวกับปัญหาของการบริหารงานแนะแนว โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์คือ นำข้อที่มีระดับปัญหามากที่สุดของแต่ละด้านมาหาแนวทางแก้ไขโดยกำหนดค่าเฉลี่ยของปัญหาออกเป็น 5 ระดับ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2548, หน้า 77)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีปัญหาระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีปัญหาระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีปัญหาระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีปัญหาระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีปัญหาระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอน2 ขั้นศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาการบริหารงานแนะแนว ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต1

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือ ผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณสมบัติดังนี้ เป็นศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารโรงเรียนและครูแนะแนวที่มีประสบการณ์ในหน้าที่ที่รับผิดชอบอย่างน้อย 10 ปีขึ้นไป
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารโรงเรียนและครูแนะแนว จำนวน 30 คน ในอัตราส่วน 10:10:10 โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานแนะแนวในประเด็นความเหมาะสมและความเป็นไปได้ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) ประกอบด้วย การดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ และสาขาที่จบการศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สอบถามความเห็นถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของผู้เชี่ยวชาญต่อแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ซึ่งได้กำหนดระดับความคิดเห็นเป็นน้ำหนักคะแนนตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) (นภาพรณ์จันทร์ศัพท์ และคณะ, 2550, หน้า 156)

3. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือโดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 ผู้วิจัยนำผลจากการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและปัญหาการบริหารงานแนะแนวที่สรุปได้มาสร้างเป็นแบบสอบถามแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1

3.2 ผู้วิจัยนำร่างแบบสอบถามให้ที่อาจารย์ปรึกษาและที่ปรึกษาร่วมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและนำมาปรับปรุงเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ซึ่งได้แบบสอบถามกลับมาทั้งสิ้น 30 ฉบับคิดเป็น 100%

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน ครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1)ด้านบริการรวบรวมข้อมูลนักเรียน 2)ด้านบริการสารสนเทศ 3)ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล 4)ด้านบริการติดตามผล และ 5)ด้านบริการให้คำปรึกษา จำนวน 42 รายการ มาวิเคราะห์หาค่าความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{x})และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลผลตามค่าเฉลี่ย (\bar{x}) กำหนดค่าความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ออกเป็น 5 ระดับ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2548, หน้า77)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ระดับน้อยที่สุด